

U S N E S E N Í

Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 1. října 2009 o odvolání obžalovaného [REDAKCE], nar. [REDAKCE] v [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE], proti rozsudku Okresního soudu ve Svitavách ze dne 6.5.2009, č.j. 2T 520/2008-528, takto:

*Odvolání obžalovaného se podle § 256 tr. řádu **zamítá**.*

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozsudkem byl obžalovaný uznán vinným trestným činem podvodu podle § 250 odst. 1, 3 písm. b) tr. zákona a odsouzen podle § 250 odst. 3 tr. zákona k trestu odnětí svobody v trvání dvou roků, jehož výkon byl podle § 58 odst. 1, § 59 odst. 1 tr. zákona podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání jednoho roku. Podle § 228 odst. 1 tr. řádu byla obžalovanému uložena povinnost zaplatit na náhradu škody poškozené [REDAKCE] se sídlem [REDAKCE], částku ve výši 521.062,22 Kč.

Podle skutkových zjištění okresního soudu se obžalovaný shora uvedeného trestného činu dopustil tím, že jako jednatel o.s. [REDAKCE], s.r.o., se sídlem [REDAKCE], okr. [REDAKCE], s předmětem podnikání výroba oděvů a oděvních doplňků, výroba pletených a háčkových výrobků, řemeslného zpracování textilií, ačkoli věděl, že o.s. [REDAKCE], s.r.o., nejméně od 31.12.2005 nemá dostatek volných disponibilních finančních prostředků pro další podnikání a není schopna v daném čase dostát svým obchodním závazkům plynoucím z dodavatelů vystavených faktur za objednané zboží a služby, celkem ve třech případech odebral od zahraniční společnosti [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE], pletařskou přízi, avšak

- fakturu č. 312123 ze dne 14.9.2006, s dobou splatnosti do 13.12.2006, na částku 10.322,58 EUR, později poníženou dobropisem ze dne 19.9.2006 o částku 338,59 EUR neuhradil,
- fakturu č. 312220 ze dne 8.10.2006, s dobou splatnosti do 21.12.2006, na částku 4.332,10 EUR neuhradil,
- fakturu č. 312874 ze dne 10.11.2006, s dobou splatnosti do 8.2.2007, na částku 4.066,13 EUR neuhradil,

a způsobil tak o.s. [REDACTED] se sídlem [REDACTED], škodu v celkové výši 521.062,22 Kč.

Naproti tomu byl obžalovaný podle § 226 písm. b) tr. řádu zproštěn obžaloby pro dílčí útoky pokračujícího trestného činu podvodu podle § 250 odst. 1, 3 písm. b) tr. zákona spočívající v tom, že

- 1) ve čtyřech případech u o.s. [REDACTED] s.r.o., t.č. se sídlem [REDACTED], nyní [REDACTED], objednal a odebral služby, avšak
- fakturu č. 601701 ze dne 11.1.2006, s dobou splatností do 25.1.2006, na částku ve výši 71.357 Kč, byť v plné výši, uhradil až po době její splatnosti dne 20.3.2006,
 - fakturu č. 601702 ze dne 14.1.2006, s dobou splatností do 28.1.2006, na částku ve výši 55.766 Kč, byť v plné výši, uhradil až po době její splatnosti dne 15.5.2006,
 - fakturu č. 601703 ze dne 15.1.2006, s dobou splatností do 29.1.2006, na částku ve výši 62.475 Kč, byť v plné výši, uhradil až po době její splatnosti dne 20.3.2006,
 - fakturu č. 601704 ze dne 19.1.2006, s dobou splatností do 2.2.2006, na částku ve výši 71.400 Kč, byť v plné výši, uhradil až po době její splatnosti dne 15.2.2006,

a způsobil tak o.s. [REDACTED], s.r.o., škodu v celkové výši 260.998 Kč,

- 2) ve dvou případech u o.s. [REDACTED], s.r.o., se sídlem [REDACTED], objednal a odebral služby, avšak
- fakturu č. 61000257 ze dne 10.2.2006, s dobou splatnosti do 24.2.2006, na částku ve výši 7.998 Kč, byť v plné výši uhradil až po době její splatnosti dne 20.3.2006,
 - fakturu č. 61000326 ze dne 17.2.2006, s dobou splatnosti do 3.3.2006, na částku ve výši 3.037 Kč, byť v plné výši uhradil až provedena po době její splatnosti dne 20.3.2006,

a způsobil tak o.s. [REDACTED], s.r.o., škodu v celkové výši 11.035,- Kč,

- 3) u o.s. [REDACTED], s.r.o., se sídlem [REDACTED], objednal a odebral službu, avšak fakturu č. 610021 ze dne 23.2.2006, s dobou splatnosti do 5.3.2006, na částku ve výši 12.317 Kč, byť v plné výši uhradil až po době její splatnosti dne 17.5.2006, a způsobil tak o.s. [REDACTED], s.r.o., škodu ve výši 12.317 Kč,
- 4) celkem ve dvou případech u o.s. [REDACTED], s.r.o., se sídlem [REDACTED], objednal a odebral služby, avšak
- fakturu č. 16001839 ze dne 26.4.2006, s dobou splatnosti do 10.5.2006, na částku ve výši 7.664 Kč, byť v plné výši uhradil až po době její splatnosti dne 17.5.2006,

- fakturu č. 16002075 ze dne 10.5.2006, s dobou splatnosti do 24.5.2006, na částku ve výši 20.022 Kč, byť v plné výši uhradil až po době její splatnosti dne 4.9.2006,

a způsobil tak o.s. [REDACTED], s r.o., škodu v celkové výši 27.686 Kč,

- 5) od podnikatele [REDACTED], podnikajícího pod obchodním jménem [REDACTED], se sídlem [REDACTED], objednal a odebral služby, avšak fakturu č. 32/06 ze dne 26.4.2006, s dobou splatnosti do 10.5.2006, na částku ve výši 9.800 Kč, byť v plné výši uhradil až po době její splatnosti dne 18.5.2006 a způsobil tak [REDACTED] škodu ve výši 9.800 Kč,
- 6) u o.s. [REDACTED] s.r.o., IČ: [REDACTED], se sídlem [REDACTED], objednal a odebral zboží, avšak fakturu č. 0601-015 ze dne 29.5.2006, s dobou splatnosti do 15.6.2006, na částku ve výši 30.808 Kč, uhradil byť v plné výši ve dvou splátkách, a to dne 20.6.2006 při úhradě 10.808 Kč a dne 12.7.2006 při úhradě 20.000 Kč, a způsobil tak o.s. [REDACTED], s.r.o., škodu ve výši 30.808 Kč,
- 7) u o.s. [REDACTED], s.r.o., se sídlem [REDACTED], objednal a odebral služby, avšak fakturu č. FV 967/2006 ze dne 30.6.2006, s dobou splatnosti do 26.7.2006, na částku ve výši 1.737 Kč, byť v plné výši, uhradil až po době její splatnosti dne 30.10.2006 a způsobil tak o.s. [REDACTED], s.r.o., škodu ve výši 1.737 Kč,
- 8) u podnikatelky [REDACTED], podnikající pod obchodním jménem [REDACTED], se sídlem [REDACTED], objednal a odebral služby, fakturu č. 1490003806 ze dne 10.8.2006, s dobou splatnosti do 24.8.2006, na částku ve výši 45.636 Kč, byť v plné výši uhradil až po době její splatnosti dne 18.9.2006, a tímto způsobil tak [REDACTED] škodu ve výši 45.636 Kč,
- 9) u [REDACTED], podnikajícího pod obchodním jménem [REDACTED], se sídlem [REDACTED], objednal a odebral služby, avšak fakturu č. 12806 ze dne 10.11.2006, s dobou splatnosti do 25.11.2006, na částku ve výši 1.700 Kč, byť v plné výši uhradil až po době její splatnosti dne 25.1.2007 a způsobil tak [REDACTED] škodu ve výši 1.700,-Kč,
- 10) u o.s. [REDACTED], s.r.o., se sídlem [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED], objednal a odebral služby, avšak fakturu č. 2006073 ze dne 28.12.2006, s dobou splatnosti do 11.1.2007, na částku ve výši 11.424 Kč v době její splatnosti ani později neuhradil a způsobil tak o.s. [REDACTED], s.r.o., škodu ve výši 11.424 Kč,

neboť tyto skutky nejsou trestným činem.

Podle § 229 odst. 3 tr. řádu byla poškozená [REDAKCE] s.r.o. se sídlem [REDAKCE], odkázána se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný v zákonné lhůtě odvolání, přičemž napadl výrok o vině, jímž byl uznán vinným trestným činem podvodu podle § 250 odst. 1, 3 písm. b) tr. zákona, celý výrok o trestu a náhradě škody, jímž mu byla uložena povinnost zaplatit poškozené společnosti [REDAKCE] částku 521.062,22 Kč. Své odvolání obžalovaný odůvodnil tím, že výrok o vině vychází především ze znaleckého posudku [REDAKCE], který učinil závěr, že společnost [REDAKCE], s. r. o. neměla již k 31.12.2005 dostatek hotovosti na úhradu svých závazků a tato situace trvala po celý rok 2006 i 2007. V průběhu řízení vznesl proti tomuto znaleckému posudku podstatné výhrady a nechal zpracovat se stejným zadáním vyjádření [REDAKCE], znalkyně jmenované pro obor ekonomika, odvětví účetní evidence. Z jejích závěrů oproti [REDAKCE] vyplývá, že k datu 31.12.2005 a 30.6.2006, kdy byla učiněna objednávka materiálu, nejevila společnost známky předlužení, respektive úpadku, a nebyla ani v prvotní platební neschopnosti. K tomu obžalovaný uvádí, že společnost [REDAKCE], s. r. o. po celý rok 2006 plnila své závazky, byť v některých případech s prodlením, a měla po celý rok dostatek finančních prostředků k úhradě nákladů. Rovněž nesouhlasí s tvrzením, že si byl vědom špatné finanční situace společnosti a objednával přizvi potřebnou k výrobě zboží, přičemž dodavatele neinformoval o tíživé finanční situaci a ponechal ho v přesvědčení, že vystavené faktury budou spláceny řádně a včas. Z provedeného dokazování jednoznačně vyplynulo, že v době, kdy byla učiněna objednávka příze, nebyla společnost [REDAKCE], s. r. o. ve finanční situaci, která by signalizovala předlužení nebo znaky úpadku. Protože nedošlo ke spáchání trestného činu podvodu, navrhl, aby krajský soud napadený rozsudek zrušil a obžaloby ho zprostil.

Z podnětu podaného odvolání přezkoumal krajský soud podle § 254 odst. 1, 3 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost napadených výroků rozsudku i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to zejména z hlediska vytýkaných vad.

Napadený rozsudek je výsledkem řízení, v němž bylo postupováno podle trestního řádu a v němž nedošlo k žádným podstatným vadám, zejména pokud by mohly mít vliv na objasnění věci nebo na možnost uplatnění práva obhajoby. V takto provedeném dokazování okresní soud postupně vykonal všechny důkazy nutné pro zjištění skutkového stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném pro jeho rozhodnutí, přičemž tyto zhodnotil jednotlivě, ve vzájemných souvislostech i v celém souhrnu logickým a zároveň podrobně zdůvodněným způsobem, kterému z hlediska pravidel stanovených pro hodnocení důkazů nelze nic vytknout.

Obhajoba obžalovaného spočívá v tvrzení, že jím řízená společnost [REDAKCE], s. r. o. byla v roce 2006 v dobré finanční situaci a měla dostatek disponibilních prostředků, byť pouze na úhradu běžných nákladů spojených s provozem společnosti (energie, mzdy a odvody státu). Dále obžalovaný tvrdí, že zakázka z materiálu

poškozené [REDAKCE] nebyla realizována, neboť příze nebyla dodána včas. Obě části obhajoby obžalovaného považuje krajský soud za vyvrácené. K finanční situaci společnosti [REDAKCE], s. r. o. je nutno uvést, že z provedeného dokazování jednoznačně vyplývá, že obžalovaný jako jediný jednatel a společník dobře znal aktuální finanční situaci firmy, neboť byl v pravidelném kontaktu s účetní společnosti [REDAKCE] i daňovou poradkyní [REDAKCE], měl přístup k účetnictví, podepisoval daňová přiznání a účetní závěrky. Byl to také obžalovaný, kdo rozhodoval o objednávkách a platbách dodavatelům, popřípadě dával pokyny k objednávkám a platbám zaměstnancům, zejména [REDAKCE]. Špatná finanční situace musela být obžalovanému známa i z toho, že naprostá většina faktur v průběhu roku 2006 byla hrazena až po lhůtě splatnosti a v některých případech i po urgencích ze strany dodavatelů, na Okresní správě sociálního zabezpečení ve [REDAKCE] měla společnost [REDAKCE], s. r. o. v polovině roku 2006 evidován dluh 247.945,-- Kč a penále 32.172,-- Kč a postupně docházelo k utlumení výroby [REDAKCE], s. r. o., která v roce 2007 už nevykonávala žádnou činnost. Podle vyjádření obžalovaného u veřejného zasedání uvedená společnost sice nadále formálně existuje, ale nemá žádný majetek ani zaměstnance. Ke skončení výrobní činnosti pak nedošlo v důsledku odchodu [REDAKCE], jak obžalovaný tvrdí, neboť naopak jmenovaný svědek uvedl, že sám obžalovaný mu už v květnu 2006 sdělil, že výroba je nerentabilní, a proto hodlá činnost ukončit. [REDAKCE] ke konci roku 2006 odešel do starobního důchodu, když obžalovanému nabízel, že zaučí svého nástupce. Špatná finanční situace společnosti [REDAKCE], s. r. o. jednoznačně vyplývá ze znaleckého posudku [REDAKCE] z oboru ekonomika, odvětví účetní evidence, ekonomika, finance, podle něhož uvedená společnost neměla prakticky již k 31.12.2005 dostatek hotovosti na úhradu svých závazků, když tato situace přetrvávala po celý rok 2006. Stanovení okamžiku, kdy došlo k předlužení společnosti, je podle znalce závislé na výši započtené hodnoty strojů v majetku společnosti (původní neodepisovaná částka nebo časová hodnota stanovená znalcem). Pokud by byla použita časová hodnota, k předlužení by došlo již 31.12.2005, ve druhém případě pak k 30.11.2006. S ohledem na výše uvedené se krajský soud ztotožnil se znaleckým posudkem [REDAKCE] a nikoli znaleckým posudkem [REDAKCE] z oboru ekonomika – ceny a odhady se specializací oceňování podniku, odvětví účetní evidence, ve kterém znalkyně přes jí objektivně zjištěné finanční problémy společnosti [REDAKCE], s. r. o. (vypočítává roční ztrátu společnosti v letech 2005 a 2006 a konstatuje celkově nedobré hospodářské výsledky) uvádí, že nedošlo k 30.6.2006 nejen k předlužení společnosti, ale ani k prvotní platební neschopnosti.

Vyvrácena byla i obhajoba obžalovaného, že důvodem nerealizování zakázky z příze poškozené bylo opožděné dodání materiálu společností [REDAKCE]. Přestože obžalovaný tvrdí, že zakázka by mohla být provedena pouze při dodání příze v červenci 2006, nejméně dvě poslední dodávky objednal 5.9.2006 a 9.11.2006, tedy v době, kdy podle vlastního vyjádření obžalovaného nebylo reálně možné výrobu na předvánoční trh zajistit. To, že poslední dvě objednávky (telefonické) byly učiněny právě až 5.9. a 9.11.2006 potvrdil svědek [REDAKCE] (viz též zpráva firmy [REDAKCE], s. r. o.), který rozhodně popřel, že by ze strany poškozené

došlo k nějakému zdržení s dodávkou příze, když společnost [REDAKCE], s. r. o. ani obžalovaný dodávku neurgovali a žádné zpoždění nereklamovali. Svědek [REDAKCE] dále uvedl, že při přijetí objednávky byl zároveň sdělen i termín dodání, při jehož stanovení bylo počítáno s tím, že materiál bude dodáván z [REDAKCE]. Rovněž svědek [REDAKCE] ve své výpovědi nezmínil žádné prodlevy, k nimž by při dodání příze poškozenou došlo. Z uvedeného vyplývá, že k opožděné dodávce nedošlo a nemohlo tak ani z tohoto důvodu dojít ke zmaření výroby a prodeje výrobků z dodávaného materiálu na předvánoční trh obžalovaným, který měl jako fyzická osoba (osoba samostatně výdělečně činná) zpracovanou přízi od firmy [REDAKCE], s. r. o. odebrat.

Dále se musel krajský soud k námitce obžalovaného zabývat existencí podvodného úmyslu na jeho straně. Proto je nutné nejprve uvést, že přízi dodanou poškozenou měla [REDAKCE], s. r. o. zpracovat a zhotovené výrobky dodat obžalovanému podnikajícímu vedle společnosti [REDAKCE], s. r. o. jako osoba samostatně výdělečně činná a obžalovaný ji měl odprodat svým odběratelům, kteří by zboží umístili do svých obchodních sítí pro konečné zákazníky. Protože [REDAKCE], s. r. o. mohla poškozené zaplatit za dodaný materiál až z peněz obžalovaného a ten podle vlastního vyjádření až po zaplacení ze strany svých odběratelů, je zřejmé i s přihlédnutím k obžalovaným tvrzené dlouhé době splatnosti faktur v daném průmyslovém (textilním) odvětví, že společnost [REDAKCE], s. r. o. by musela fakticky čekat po dobu dvou lhůt splatnosti ([REDAKCE], s. r. o. – obžalovaný, obžalovaný – jeho odběratelé), aby mohla (pokud by vůbec chtěla) zaplatit za dodanou přízi poškozené. Přestože poškozená stanovila pro své tři faktury vystavené firmě [REDAKCE], s. r. o. lhůtu splatnosti v rozmezí dvou – tří měsíců, je z výše uvedeného patrné, že obžalovaný musel od počátku (odběru příze) vědět, že materiál ve lhůtě splatnosti nebude schopen zaplatit. Krajský soud má však za to, že obžalovaný od počátku (odběru příze) za dodaný materiál zaplatit nechtěl. Pro uvedený závěr svědčí již výše popsáná skutečnost, že obžalovaný přízi objednával a zejména postupně odebíral za situace, kdy věděl, že ji nebude schopen zpracovat a výrobky na předvánočním trhu prodat. Všechny tři objednávky a odběry pak byly uskutečněny před lhůtou splatnosti první z nich (13.12.2006). Oproti praxi minulých let, kdy obžalovaný jako fyzická osoba opakovaně odebíral od poškozené přízi (2002 – první polovina roku 2006) právě ve třech žalovaných případech objednávka materiálu směřovala nikoli od obžalovaného, ale od společnosti [REDAKCE], s. r. o. Obžalovaný si dále protiřečí v otázce, kdo vlastně měl od něj jako osoby samostatně výdělečně činné výrobky kupovat (z těchto peněz chtěl platit firmě [REDAKCE], s. r. o.), když nejprve hovoří o vnitřním trhu (č.l. 17) a následně o německém zákazníkovi (č.l. 522).

Z dalšího jednání obžalovaného ve společnosti [REDAKCE], s. r. o. je pak naprosto zřejmé, že obžalovaný činil kroky k tomu, aby se poškozená nemohla domoci svých nároků proti společnosti [REDAKCE], s. r. o. a dále, aby přednostně byly uspokojeny jeho nároky jako fyzické osoby. V případě skutečného zájmu obžalovaného o úhradu dlužné částky společností [REDAKCE], s. r. o. poškozené mohla být použita platba za zakázku od firmy [REDAKCE] nebo z prodeje výrobků, které [REDAKCE], s. r. o. z příze poškozené vyrobila a odprodala obžalovanému, respektive odprodeje pletacích

strojů, které obžalovaný od firmy [REDAKCE], s. r. o. odkoupil, když na oba posledně uskutečněné obchodní případy obžalovaný ve vztahu k [REDAKCE], s. r. o. uplatnil zápočet. Konečně pokud by chtěl obžalovaný své závazky s poškozenou alespoň částečně urovnat, mohl jí dodanou přízi vrátit (o což byl také žádán) a nikoli, jak tvrdí, uskladnit ji pro budoucí výrobu (podle obžalovaného byla příze v důsledku špatného uskladnění znehodnocena). Z těchto důvodů dospěl krajský soud k závěru, že obžalovaný s podvodným úmyslem nezaplatit odebral prostřednictvím firmy [REDAKCE], s. r. o. od poškozené přízi a způsobil tak společnosti [REDAKCE] škodu ve výši 521.062,22 Kč.

Správně zjištěný skutkový stav okresní soud posoudil po právní stránce v souladu se zákonem s tím, že jednáním obžalovaného byl spáchán trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, 3 písm. b) tr. zákona.

Pochybení krajský soud neshledal ani ve výroku o trestu, pokud jde o jeho druh a výměru, když obžalovaný sice byl v minulosti odsouzen k podmíněnému trestu odnětí svobody, ale ve zkušební době se osvědčil a prospívá mu tak fikce neodsouzení. Na druhé straně nebylo možno přehlédnout charakter protiprávního jednání obžalovaného a jeho promyšlenost. Pokud okresní soud obžalovanému za této situace uložil trest odnětí svobody na samé spodní hranici zákonné trestní sazby uvedené v § 250 odst. 3 tr. zákona, tedy ve výměře dvou roků, a jeho výkon podmíněně odložil na nejkratší možnou zkušební dobu v trvání jednoho roku, nejde v žádném případě o trest nepřiměřeně přísný.

Pochybení neshledal krajský soud ani ve výroku o náhradě škody, kterým byla obžalovanému uložena povinnost zaplatit poškozené na náhradě škody částku 521.062,22 Kč. Obžalovaný u veřejného zasedání předložil platební rozkaz vydaný Krajským soudem v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, ze dne 31.7.2007, č.j. 2Ro 162/2007-50, který nabyl právní moci dne 28.8.2007, z něhož vyplývá, že žalované [REDAKCE], s. r. o. se ukládá povinnost zaplatit žalobci [REDAKCE] do 15 dnů od právní moci platebního rozkazu částku 18.382,22 EUR s příslušným úrokem z prodlení a dále náklady řízení, a to soudní poplatek ve výši 20.800,-- Kč a náklady právního zastoupení ve výši 57.715,-- Kč. S poukazem na platební rozkaz obžalovaný namítl, že mu již nemohla být uložena povinnost k náhradě škody, neboť tu má podle pravomocného soudního rozhodnutí (platebního rozkazu) společnost [REDAKCE], s. r. o. a jde tak fakticky o věc rozsouzenou a pokud by byla v téže výši uložena povinnost i jemu, měla by poškozená dva exekuční tituly proti dvěma různým právním subjektům. K uvedené námitce je nutno předně uvést, že z vyjádření obžalovaného vyplývá, že společnost [REDAKCE], s. r. o. nevyvíjí žádnou činnost, existuje pouze formálně, nemá žádné zaměstnance ani majetek. Je tak zřejmé, že vůči ní se poškozená reálně není schopna domoci svých oprávněných finančních nároků. Nelze rovněž předpokládat, že by do budoucna nějaký majetek uvedená společnost měla, ale i pokud by se tak stalo, nic nebránilo okresnímu soudu z níže uvedených důvodů, aby povinnost k náhradě škody uložil i obžalovanému, který byl jednatelem a společníkem [REDAKCE], s. r. o. Obžalovaný totiž svým podvodným jednáním způsobil, že [REDAKCE], s. r. o. nebyla schopna splnit svůj smluvní závazek a zároveň zavinil, že jí pro

nesplnění této povinnosti byla pravomocným platebním rozkazem uložena povinnost nejen k úhradě dlužné částky, ale i značných nákladů řízení. Vzniklá situace je tak přímým důsledkem protiprávního jednání obžalovaného a jeho trestné činnosti. Podle § 135 odst. 2 obchodního zákoníku v návaznosti na ustanovení § 194 odst. 5 téhož zákona je takové jednání porušením právní povinnosti jednatele (statutárního orgánu), nehledě na to, že nebylo ani v souladu s povinností vykonávat působnost jednatele s péčí řádného hospodáře. Podle § 135 odst. 2 obchodního zákoníku ve spojení s § 194 odst. 6 obchodního zákoníku jednatelé, kteří odpovídají společnosti za škodu, ručí za závazky společnosti společně a nerozdílně. Z uvedeného tedy vyplývá, že okresní soud mohl uložit i obžalovanému jako jednateři společnosti [REDAKCE], s. r. o. povinnost k náhradě škody poškozené. Není rovněž důvodná námitka obžalovaného, že okresní soud nemohl přistoupit k uložení povinnosti k náhradě škody z toho důvodu, že by poškozená měla dva exekuční tituly, neboť obžalovaný pomíjí zcela zásadní okolnost, tj. jejich vzájemnou neoddělitelnost a provázanost odvíjející se od právního institutu ručení. Vztah mezi [REDAKCE], s. r. o. a obžalovaným je ze zákona vztahem přímého dlužníka a ručitele. Pokud tedy přímý dlužník ([REDAKCE], s. r. o.) uhradí věřiteli (poškozené) předmětnou částku 521.062,22 Kč, dochází k zániku závazku splněním v souladu s ustanovením § 324 odst. 1 obchodního zákoníku a věřiteli ex lege zaniká nárok vůči ručiteli a opačně. Jinak řečeno úhrada částky ve výši 521.062,22 Kč na základě předmětného platebního rozkazu způsobuje zánik nároku na náhradu škody obsaženého v napadeném rozsudku okresního soudu a naopak. Není tedy pravdou, že by se poškozená mohla dvakrát domoci úhrady částky ve výši 521.062,22 Kč, a to jednou proti obžalovanému a jednou proti společnosti [REDAKCE], s. r. o.

Protože v napadeném rozsudku ani jemu předcházejícím řízení neshledal krajský soud žádné pochybení, bylo odvolání obžalovaného jako nedůvodné podle § 256 tr. řádu zamítnuto.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Nejvyšší státní zástupce a obviněný však mohou proti tomuto rozhodnutí podat **dovolání**. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Dovolání se podává u okresního soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. Navrácení lhůty k podání dovolání není přípustné. Dovolání jen proti důvodům rozhodnutí není přípustné.

O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud ČR v Brně.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr. řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení

§ 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2 tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Pardubicích dne 1. října 2009

JUDr. David Čejka
předseda senátu